

पारः सविता हिमानद्वा जलाशयाः । दर्पिता ध्वा-
 ल्लुङ्गगाङ्गमहिषोरभक्तुः । लोभप्रियङ्गुपद्मागाः पु-
 ष्पिता हिमसाङ्गये । शिशिरे शीतमधिकं वातदृष्ट्या-
 कुला दिशः । शेषं हेमन्तवत्सर्वं विज्ञेयं लक्षणं बुधैः ।
 दिशो वसन्ते विमलाः काननैरुपशोभिताः । किंशु-
 काम्भोजवकुलचृताशोकादिपुष्पितैः । कोकिलाः षट्पद-
 गणैरुपगता मनोहराः । दक्षिणानिलसंवीताः सु-
 सुखाः पल्ललोष्णलाः । पीप्पे तीक्ष्णांशुरादित्यो मा-
 रुता नैर्हताऽसुखः । भूस्तप्ता शरितस्तत्परो दिशः प्र-
 ज्वलिता इव । भ्रान्तचक्राङ्गुगलाः पयःपानाकुला
 मृगाः । ध्वस्तगीरुत्तृणलताविपस्याङ्कितपादपाः । प्रा-
 दृष्यन्वरमानङ्गं पश्चिमनिलकर्षितैः । अम्बुदैर्विद्युदुद्योत-
 प्रभृतैस्तुमुलस्त्रैः । कोमलश्यामश्याढ्या शक्रगोपो-
 ज्ज्वला मही । कदम्बनीपकृतजसर्जकेतकिभूषिता । तत्र
 वर्षासु नन्दान्नः पूरोद्गन्तटद्गुमाः । वाय्वः प्रोत्फुल्लकु-
 सुदनोलोत्पलविराजिताः । मुरवप्रक्तस्थलन्त्रभा बहुशस्यो-
 पशोभिता । नातिगर्जत्तन्त्रान्नो वनिरुहार्कपङ्कं नभः ।
 वभ्रुरुष्णः शरदुर्गः श्वताभविमलं नभः । तथा सर्वा-
 स्यम्बुरुहैर्भान्ति हंससंघटितैः । पङ्कगुपकदुमाकीर्णा नि-
 म्नाक्षतसमेषु भूः । वाणसप्ताङ्गवभ्रुककाशसनविराजितो ।
 अगुणैरतिशुक्तेषु विपरीतेषु वा हनः । विषमेवापि
 वा दोषाः कुप्यन्त्यदपु देहिनाम् । हरेद्वसन्ते स्तेषां
 पित्तं शरदि निहरेत् । वर्षासु शमयेद्वायुं प्राग्विकार-
 समुच्छ्रवात् ऋतुषार्थाध्यायः । आ० त० ऋतुगुणादि यथा
 “मासैर्हि संख्यैर्माषाद्यैः क्रमात् ऋतुतयः” स्मृताः । हे-
 मन्ते कृपिताद्वायोः साहचर्यलवणानुसान् । गोधूमपिटमां-
 सेक्षुगीरोयविलतिर्भजेत् । नवमस्रं रसान् तेलं यौचे
 तप्तोदकं नरः । शक्यार्ककिरणान् खेदं पादलाणञ्च
 सर्वदा । उष्णस्वभावेर्लघुभिः प्राहतः शयनं भजेत् ।
 अयमेव विधिः कार्यः शिशिरेऽपि विधिषतः । वसन्ते कुपितः
 स्तेष्वा ह्यग्निमान्द्यं करोत्यतः । तीक्ष्णं वसननस्यादि
 कवलपङ्कमञ्जनम् । व्यायामोद्धर्तनं धूमं यौचे तप्तोदकं
 भजेत् । पुराणयवगोधूमचौद्रजाङ्गलमांसभुक् । गुरुष्ण
 स्निग्धमधुरं दिवा स्वप्नञ्च वर्जयेत् । स्नादु शीतं द्रव्यं
 स्निग्धमनुपानं चर्करम् । हतं पयः सगाल्यन्तं
 भजन् पीप्पे न सीदति । मध्याह्ने शीतके सुष्मात् निशि
 वातहिमाश्रिते । लवणाश्चकटूष्णानि व्यायामश्चात्र वर्ज-
 येत् । वर्षास्त्रिगुणैः ह्रीने कुप्यन्ते पवनादयः । अग्नेः

संवर्द्धकं द्रव्यं जीर्णधान्यं रसान् लघु । जाङ्गलं पिशितं
 स्रक्नान् दिव्यं कौपं जलं शुचि । हृष्टान्त्वलवणं केहं
 संशुष्कं क्षौद्रमेव च । नदीजलौदनश्चाहः स्वप्रायासातपां-
 स्यजेत् । शरदि कुपिते पित्ते पित्ते रक्तमोक्षणम् ।
 स्नादुतिक्तकषायेष्वालिमुहुरोजलम् । तुषारचारसौ-
 हृदयदधितैलरसातपान् । अश्वतीक्ष्णदिवास्वप्नप्राची-
 वातान् विवर्जयेत् । नित्यं सर्वरसास्वादः स्वसाधिक्य-
 मृताहतौ । ऋतुनां शेषसप्ताहे सेवितव्यः पराक्रमः ।
 तच्च नित्यं प्रयुज्जीत स्वास्थ्यं येन प्रवर्त्तते । व्यजातानां
 विकाराणामनुत्पत्तिकरञ्च यत् । व्यायामादपतर्पणा-
 दभिभवाङ्गङ्गात् क्षयाज्जागरात् वेगानाञ्च विधारणा-
 दतिशुचः शैत्यादतितासतः । रुचक्षोभकषायतिक्तकटुकै-
 रेभिः प्रकोपं व्रजेद्वायुर्वारिधरागमे परिणते चाच्चे उप-
 राह्णेऽपि च । कटुस्त्रोष्णविदाहितीक्ष्णलवणकोधोपवासात-
 पस्त्रीसम्पर्कतिलासीदधिसुरासृक्तारनालादिभिः । भुङ्क्ते
 जीर्णं भोजने च शरदि पीप्पे सति प्राग्निनाम् म-
 ध्याह्ने च तथाङ्गरात्रसमये पित्तप्रकोपं व्रजेत् । शुक्रमधुर
 रसातिस्निग्धदुग्धे क्षुभक्षुद्रवदधिदिग्निद्रास्त्रपसर्पिः प्रपूरैः ।
 तृहिनपतनकाले स्नेहणः संप्रकोपः प्रभवति दिवसादौ
 भूक्तमात्रे वसन्ते” । ईकालमात्रे ऋतुधाशब्दे उदा० ।
 उतदभिमानिदेवे पु० । ऋतव्यशब्दे उदा० । विष्णुषौ पु० ।
 “ऋतुः सुदर्शनः कालः” विष्णुस० । “कालात्मना ऋतुशब्दे
 न लक्ष्यते इति ऋतुः” भा० । “प्रधानपुरुषलोभकं
 यत्कालाख्यं रूपं तद्वत्तुशब्देन लक्ष्यते” आनन्दसि० ।
 ऋतुरस्य प्राप्तः अण् । आर्त्तव प्राप्तुं के लि० स्त्रियां
 ङोप् । अन्द्सि घम् । सिन्वाच् गुणः । ऋतिय तदर्थे
 लि० । ऋतुदेवताऽस्य यत् । ऋतव्य ऋतुदेवताके इष्टकादौ ।

ऋतुकाल पु० वसन्तसमयवत् कर्म० - राजशिशोयत् ईत०
 वा । स्त्रीणां पुष्पदर्शनयोग्ये षोडशरात्रात्मके काले ।
 “ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः” मनुः ।
 “ऋतुकालाभिगामी स्यात्” मनुः । पर्व्यादिवर्जं तत्-
 काले च स्त्रीगमनं नियम्यते । तत्र नियमस्वरूपनिर्वा-
 हककारणादिप्रदर्शनेन ऋत्वभिगमस्य यथानियमविधित्वं
 तथा प्रा० त० न्यायवाक्येनोक्तम् यथा “स्वस्थ्या क्रिय-
 माप्ते तु पलायस्यं क्रिया कश्चित् । नोद्यते नियमस्तत्र
 ऋतावभिगमो यथा” मीमांसकशाक्यम् । ऋत्वभिगम-
 नस्य परिसंख्यापरत्वनिराकरणेन नियमपरत्वं समर्थितं
 मित्ता० यथा ।